

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۱/۰۹

عارف عباسی

یک ارزیابی که نمی دانم واقع بینانه است یا خیر؟

ما باید برای پذیرفتن این حقیقت آماده باشیم که زود یا دیر امریکا و متحدین ناتو بنا بر دلایل سیاسی و یا اقتصادی عساکر خود را از افغانستان بیرون می سازند. و همچنان از این حقیقت انکار کرده نمی توانیم که در تشکیل، تعلیم، مشاوریت، تسلیح و تنظیم اردوی به اصطلاح ملی و قوای امنیتی و امور استخبارات کمک های زیادی نموده اند، و در ایفای وظیفه تدریس قربانی هم داده اند.

از لحاظ لباس تجهیزات، لوازمات، وسائل و قاغوش ها سپاه افغانستان از چنین امتیازاتی و تسهیلاتی در طول تاریخ برخوردار نبوده.

این که اردو سیاسی شد و ملیشه های جنگ سالاران در سپاه شامل گردیدند و مربوطین و منسوبین یک منطقه خاص بدون در نظر داشت معیارهای مسلکی و اصل اهلیت و کفایت و طی مراتب قانونی به مناصب عالی ترفیع و مقرر شدند این دیگر خود مولود فرهنگ متداول مصلحت گرایی و سازش حکومت های ضعیف در فقدان یک اراده قوی سیاسی بود.

امروز ارقام اشاعه شده موجودیت ۳۵۰۰۰۰ سپاه اردوی مسلح را نشان می دهد، این که واقعاً این تعداد شامل وظیفه اند قابل سؤال است و راپور ها حاکی از فساد گسترده در ساختار اردو است کسانی به نام سپاهی درج لیست معاشات است ولی او در کابل تکسی می راند و مناصفه معاش به جیب قوماندان می ریزد، همچنان فیصدی تارک و وظیفه بلند می رود و در واقعیت ۳۵۰۰۰۰ عسکر آماده خدمت وجود ندارد.

یا این که قوماندان جبهه شبانه با مخالفین مسلح در سازش و داد و ستد است. این ها همه معایب زاده فرهنگ مستولی بر این وطن است و نباید گریبان دیگران را گرفت.

چون من فهم مسلکی ندارم نمی توانم در مورد نوعیت و کیفیت سلاح اردو قضاوت کنم ولی گفته می توانم که طالبان که قوای مخالف است سلاح و تجهیزات بهتر و عصری تر از اردوی ملی ما ندارند و بیشترین اسلحه و وسائل نقلیه شان از طریق ولجه از اردوی ملی به دست آمده.

تعداد جنگنده طالب هم برابر به تعداد سپاه اردوی ملی نیست و قوت هوایی ندارد ولی بیش از ۷۰ فیصد محلات در تصرف طالبان است چرا؟

به قرار آخرین خبر اردوی ملی صاحب قوای هوایی هم شده و وسائلی چون تانک و زره پوش هم دارد . پس چرا طالب یک منطقه را پی دیگری متصرف شده تلفات سنگین جانی افراد ملکی را بار می آورد و در محاربه موفق قوی تر دارد؟

اگر تفاوت اسلحه تجهیزات و تعداد افراد نیست پس عامل در تفوق نظامی طالب چیست؟ متخصصین امور نظامی دو عامل عمده را در جنگ شامل می دانند یکی روحیات که «مورال» نامیده می شود و دیگر اراده جدی و صادقانه سپاهی در بر خورد با دشمن.

در مورد طالب می توان گفت که مدارس برایش عقیده آفریده و صحیح یا غلط بر اساس همان عقیده می جنگد و او با قبول مرگ به محاذ می رود و مخصوصاً که جنایت عمل انتحاری شیوع یافته خود می کشد و ده ها بی گناه دیگر.

آیا با اطمینان می توان گفت که این انگیزه ها را در اردوی ملی یافت.

هنوز بالای اوراق تاریخ مبارزه آزادی خواهی افغان ها در برابر ابر قدرت جهانی خاک نه نشسته که چگونه جنگ خود را با تفنگ های قرن هژده، بیل و کدال و سیخ تندور و بامب های خود ساخت بسیار بدوی با جیب های پر از گندم بریان و نان قاق آغاز کردند. این که بعداً چه تحولی رخ داد موضوع جداگانه است.

حالا فرزندان همان راد مردان با این همه سلاح و تجهیزات و تعداد در برابر یک گروه تحت حمایت اجنبی از وطن خود دفاع کرده نمی توانند.

چرا به هر صدای امریکا که عسکر را خارج می کنم دل زمام داران و مردم ما چون گرده حلاج به لرزه بیفتد اگر واقعاً اردوی ملی داریم و ده سال است که تعلیم دیده تسلیح شده و اراده آهنین برای مبارزه دارند چرا تا ابد تکیه به بازوی دیگران نموده غیرت، شهامت، سرسپردگی نیاکان خود را از یاد ببریم و تا ابد به حیث یک ملت جبون، سست عنصر فاقد اعتماد به نفس و دست نگر باقی بمانیم و تا ابد سر خود برشانه دیگران بگذاریم.

اگر توان مالی نداریم در قسمت مصارف اردو دوام کمک های دوستان را تقاضا کنیم.

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف" شان رهنمائی شوند.

یک ارزیابی
[A_abasi_yak_arzyaabi.pdf](#)